.

Lietas Nr.112034012
Lietas arhīva Nr.103AA-0096-13

SPRIEDUMS

Rēzeknē 2013.gada 2.septembrī

Latgales apgabaltiesa šādā sastāvā:

tiesnesis - referents I.Raciņš,

tiesneses D.Skudra un V.Lohova,

rakstveida procesā apelācijas kārtībā izskatīja Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes priekšnieka /valsts amatpersona/ apelācijas sūdzību par Daugavpils tiesas tiesneses 2013.gada 18.marta spriedumu, ar kuru apmierināta /pers. C/ sūdzība un atcelts Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Jēkabpils iecirkņa priekšnieka 2012.gada 24.augusta lēmums Nr.20/16-4-48394 administratīvā pārkāpuma lietā Nr.VP2/PD152910 un izbeigta administratīvā pārkāpuma lieta par /pers. C/ saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā - Latvijas APK) 149.^{8}panta četrpadsmitās daļas.

Pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, Latgales apgabaltiesa

k o n s t a t ē j a

2012.gada 5.jūlijā Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas jaunākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PD152910 un pieņēma lēmumu par to, ka /pers.C/ 2012.gada 5.jūlijā plkst.01.10 ceļa Jēkabpils-Rēzekne 15.kilometrā virzienā uz Rēzekni vadīja transportlīdzekli TOYOTA, valsts reģistrācijas numurs /reģ.nr./, apdzīvotā vietā „Kūkas", ceļa zīmes Nr.518 „Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā ar iespējamo minimālo braukšanas ātrumu - 92 kilometri stundā (km/h), ņemot vērā maksimālo kļūdu, tādējādi pārsniedzot atļauto braukšanas ātrumu. Atbildība par minēto pārkāpumu paredzēta Latvijas APK 149.^{8}Latvijas APK 149.^{8}panta četrpadsmitajā daļā. /pers. C/ piemērots naudas sods Ls 90 apmērā.

Par minēto lēmumu sūdzību iesniedza /pers. C/.

Ar Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Jēkabpils iecirkņa priekšnieka 2012.gada 24.augusta lēmumu Nr.20/16-4-48394 atstāts negrozīts 2012.gada 5.jūlija Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas jaunākā inspektora lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.VP2/PD152910.

Par minēto lēmumu sūdzību iesniedza /pers. C/.

Ar Daugavpils tiesas tiesneses 2013.gada 18.marta spriedumu atcelts Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Jēkabpils iecirkņa priekšnieka 2012.gada 24.augusta lēmums Nr.20/16-4-48394 administratīvā pārkāpuma lietā Nr.VP2/PD152910 un administratīvā pārkāpuma lieta izbeigta.

Par minēto spriedumu sūdzību iesniedza Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes priekšnieks.

Apelācijas sūdzībā lūgts atcelt Daugavpils tiesas tiesneses 2013.gada 18.marta spriedumu un atstāt spēkā Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Jēkabpils iecirkņa priekšnieka 2012.gada 24.augusta lēmumu Nr.20/16-4-48394 par /pers. C/ saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.^{8}Latvijas APK 149.^{8}panta četrpadsmitās daļas. Sūdzības iesniedzēja ieskatā minētais tiesas spriedums ir nepamatots, jo pirmās instances tiesa nav vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izvērtējusi lietas faktiskos apstākļus un nav pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus. Tiesas atzinums, ka /pers. C/ vaina viņam inkriminētajā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā nav pierādīta, ir nepamatots. Sūdzības iesniedzēja ieskatā, tas, ka transportlīdzeklis apturēts ārpus apdzīvotās vietas un, ka ātruma mērierīces rādījumi uzrādīti ārpus apdzīvotās vietas, nepierāda to, ka transportlīdzeklis apdzīvotā vietā pārvietojās ar atļauto braukšanas ātrumu. Transportlīdzeklis tika apturēts ārpus apdzīvotās vietas, jo ceļa zīmes Nr.518 „Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā bija nofiksēts braukšanas ātrums 95 km/h pie atļautā 50 km/h, bet transportlīdzekli lielā ātruma dēļ nebija iespējams apturēt ar zižļa palīdzību, tika ieslēgtas bākugunis un policijas darbinieki izbrauca doto automašīnu apturēt. Sūdzības iesniedzēja ieskatā, lietā nav ticama un pārliecinoša pierādījuma tam, lai apšaubītu policijas darbinieku ziņojumā norādīto. Lietā nav arī pierādījumu tam, ka policijas darbinieki būtu ieinteresēti lietas iznākumam personīgu motīvu dēļ vai viņiem bija vēlme panākt nelabvēlīga lēmuma pieņemšanu /pers. C/. Ierīce, kas fiksēja ātruma pārkāpumu, bija atzīta par derīgu darbam, ko apliecina verificēšanas sertifikāts. Līdz ar to mērījums ir atzīstams par tiesiski iegūtu pierādījumu. Sūdzības iesniedzēja ieskatā, ar lietā esošajiem pierādījumiem pilnībā pierādīts administratīvais pārkāpums, kas norādīts administratīvā pārkāpuma protokolā. Lietā nav objektīvu pierādījumu tam, ka /pers. C/ brauca ar atļauto ātrumu. Sūdzības iesniedzēja ieskatā tas, ka /pers. C/ netika izskaidrotas Latvijas APK 260.pantā noteiktās tiesības, nevar būt par iemeslu Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Jēkabpils iecirkņa priekšnieka 2012.gada 24.augusta lēmuma Nr.20/16-4-48394 atcelšanai. Sūdzības iesniedzējs par nepamatotiem uzskata tiesas

argumentus, ka /pers. C/ bija liegta iespēja sniegt rakstveida paskaidrojumus, jo šāda iespēja tika nodrošināta policijas darbiniekiem norādot uz administratīvā pārkāpuma protokolā norādīto paskaidrojuma sniegšanas vietu un piedāvājot paskaidrojuma veidlapu. Nepamatoti šādām policijas darbinieku liecībām tiesa nav piedevusi ticamību. Tiesa spriedumā nav arī norādījusi, kura tieši Latvijas APK 243.pantā ietvertā tiesību norma ir pārkāpta.

Pārbaudījusi rakstveida procesā lietas materiālus, pirmās instances tiesas sprieduma likumību un pamatotību, novērtējusi apelācijas sūdzībā norādītos argumentus, Latgales apgabaltiesa uzskata, ka Daugavpils tiesas tiesneses 2013.gada 18.marta spriedums ir atceļams. Apelācijas instances tiesas ieskatā, pirmās instances tiesas tiesneses secinājums, ka Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Jēkabpils iecirkņa priekšnieka 2012.gada 24.augusta lēmums Nr.20/16-4-48394 administratīvā pārkāpuma lietā Nr.VP2/PD152910 ir atceļams un lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā izbeidzama, nav pamatots.

Latvijas APK 149.^{8}Latvijas APK 149.^{8}panta četrpadsmitā daļā ir paredzēta administratīvā atbildība par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518. ceļa zīmi "Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 528.ceļa zīmi "Dzīvojamā zona", par ko uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no astoņdesmit līdz simts latiem. Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 114.punktu, apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h (..).

Tādējādi, lai /pers. C/ sauktu pie administratīvās atbildības par Latvijas APK 149.^{8}Latvijas APK 149.^{8} panta četrpadsmitajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, ir jākonstatē, ka /pers. C/ kā transportlīdzekļa vadītājs 518. ceļa zīmes darbības zonā ir pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu no 41 kilometra stundā līdz 50 kilometriem stundā.

Pirmās instances tiesas tiesnese spriedumā pamatoti norādīja, ka izskatāmajā lietā nepastāv strīds par to, ka Protokolā - lēmumā Nr.PD152910 norādītajā laikā un vietā /pers. C/ vadīja vieglo automašīnu TOYOTA, reģistrācijas numurs /reģ.nr./. Lietā pastāv strīds, par to, ka Protokolā - lēmumā Nr.PD 152910 norādītajā laikā un vietā /pers. C/, vadot minēto transportlīdzekli ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 114.punktu, proti, vai viņš kā transportlīdzekļa vadītājs 518. ceļa zīmes darbības zonā ir pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu no 41 kilometra stundā līdz 50 kilometriem stundā.

Lietā ir noskaidroti šādi apstākļi.

No administratīvā pārkāpuma protokola un lēmuma Nr.PD 152910 redzams, ka minēto protokolu 2012.gada 5.jūlijā plkst.01.20 sastādīja Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas jaunākais inspektors /valsts amatpersona/. Ar minēto protokolu ir konstatēts, ka /pers.C/ 2012.gada 5.jūlijā plkst.01.10 ceļa Jēkabpils-Rēzekne 15.kilometrā virzienā uz Rēzekni vadīja transportlīdzekli TOYOTA, valsts reģistrācijas numurs /reģ.nr./, apdzīvotā vietā „Kūkas", ceļa zīmes Nr.518 „Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā ar iespējamo minimālo braukšanas ātrumu - 92 kilometri stundā (km/h), ņemot vērā maksimālo kļūdu, tādējādi pārsniedzot atļauto braukšanas ātrumu. Atbildība par minēto pārkāpumu paredzēta Latvijas APK 149.^{8}Latvijas APK 149.^{8}panta četrpadsmitajā daļā. /pers. C/ piemērots naudas sods Ls 90 apmērā. Protokola ailē, kur paredzēta vieta parakstam, ar kuru persona apliecina, ka ar protokola saturu ir iepazīstināta un, ka Latvijas APK 260.pantā noteiktās pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesības un pienākumi ir izskaidroti, /pers. C/ pašrocīgi uzrakstīja paskaidrojumu krievu valodā: „Protokolam nepiekritu pilnībā! Automobilis apturēts par ātruma pārsniegšanu, bet ātrums netika pārsniegts! Radarā nav fiksēts laiks". Protokola ailē, kur paredzēta vieta parakstam, ar kuru persona apliecina, ka protokola eksemplāru ir saņēmusi, /pers. C/ pašrocīgi uzrakstīja paskaidrojumu krievu valodā: „Protokolam nepiekrītu. Manas tiesības netika izskaidrotas. No manas puses pārkāpumu nebija" (lietas 20.lapa).

No lietā esošā policijas darbinieka /valsts amatpersona/ ziņojuma redzams, ka 2012.gada 5.jūlijā viņš pildīja dienesta pienākumus kopā ar jaunāko inspektoru /valsts amatpersona/ un atradās ceļa Jēkabpils – Rēzeknes 15 kilometrā, apdzīvotā vietā „Kūkas'', ceļa zīmes Nr.518 (apdzīvotas vietas sākums) darbības zonā, kur automašīnai veica braukšanas ātruma kontroli. Virzienā no Jēkabpils uz Rēzekni brauca automašīna TOYOTA, reģistrācijas numurs /reģ.nr./. Fiksējot minētā transportlīdzekļa braukšanas ātrumu no dienesta automašīnas VW TIGUAN, reģistrācijas numurs /reģ.nr./, tika izmantota ātruma kontroles mērierīce STALKER II Kr.AS004860. Plkst.01.10. virzienā no Jēkabpils uz Rēzekni automašīnai TOYOTA, reģistrācijas numurs /reģ.nr./, tika nofiksēts braukšanas ātrums 95 km/h pie atļautā 50 km/h. Tā kā citu transportlīdzekļu neesot bijis, ātrums fiksēts nekļūdīgi. Minētās automašīnas ātrums bijis pārāk liels un to nebija iespējams savlaicīgi apturēt ar zižļa palīdzību. Tāpēc nekavējoties tika ieslēgtas bākugunis un policijas inspektori izbrauca apturēt minēto automašīnu. Apturot automašīnu /valsts amatpersona/ piegāja pie transportlīdzekļa vadītāja, lai izskaidrotu pārkāpuma būtību. Pēc neilga laika atnāca atpakaļ un iedeva viņam vadītāja /pers. C/ dokumentus. Tad viņš sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu par ātruma pārsniegšanu. Kad protokols tika sastādīts, viņš piegāja pie vadītāja, sasveicinājās un iedeva vadītājam protokolu. Viņš lūdza vadītaju iepazīties ar protokolu, kā arī izskaidroja, ka protokolu var pārsūdzēt 10 darba dienu laikā. Vadītājs izlasot protokolu jautāja, kur var kaut ko pierakstīt. Viņš norādīja vadītājam atvelētu vietu, kā arī informēja par to, ja ir maz vietas, tad var iedot paskaidrojuma veidlapu. Vadītājs atbildēja, ka vietas viņam pietikšot. Kad vadītājs uzrakstīja piebildi pie protokola, viņš izsniedza protokola kopiju (lietas 22.lapa).

Daugavpils tiesas sēdē 2013.gada 8.martā policijas darbinieks /valsts amatpersona/ apstiprināja ziņojumā norādītos apstākļus. Papildus /valsts amatpersona/ liecināja, ka /pers. C/ transportlīdzeklis bija apturēts beidzoties apdzīvotai vietai, ceļa zīmes 70 km/h darbības zonas beigās. Papildus papīra lapu, paskaidrojumu rakstīšanai /pers. C/ nelūdza. Policijas darbinieku dienesta transportlīdzeklis atradās ceļa malā, kreisajā pusē, aptuveni 400 metrus no ceļa zīmes, kas norāda uz apdzīvotas vietas „Kūkas" sākumu. No tās vietas, kur atradās policijas darbinieku dienesta transportlīdzeklis, transportlīdzekļa TOYOTA ātrums tika fiksēts aptuveni no 150 metru attāluma. Ceļa posms bija labi pārredzams, bet tā kā transportlīdzekļa ātrums bija pārāk liels, transportlīdzekli tā pārkāpuma izdarīšanas vietā nebija iespējams apturēt ar zižļa palīdzību, tādējādi, ieslēdzot dienesta automašīnai bākugunis, tika pieņemts lēmums automašīnai sekot. Kurš no abiem policijas darbiniekiem administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas brīdī /pers. C/ izskaidroja viņa procesuālās tiesības un pienākumus, neatceras. Viņš iztulkoja personai protokola saturu, jo persona pateica, ka nesaprot valsts valodu (lietas 89.-90.lapa).

No lietā esošā policijas darbinieka valsts amatpersona ziņojuma redzams, ka 2012.gada 5.jūlijā viņš pildīja dienesta pienākumus kopā ar jaunāko inspektoru Valsts amatpersona. Atrodoties dienesta automašīnā tika veikta ātruma kontrole ar mērierīci Stalker Nr.AS004860 transportlīdzekļiem, kas virzījās pa ceļu Jēkabpils – Rēzekne 15.km, apdzīvotā vietā Kūkas, ceļa zīmes 518 (apdzīvotas

vietas sākums) darbības zonā, virzienā no Jēkabpils uz Rēzekni. Plkst.01.10 tika fiksēts transportlīdzekļa TOYOTA, valsts numurs /reģ.nr./, ātruma pārsniegšanu 92 km/h pie atļautiem 50 km/h. Uz ceļa tai brīdī bija tikai viens transportlīdzeklis. Ņemot vērā, ka minētais transportlīdzeklis pārvietojās ar pārāk lielu ātrumu, nebija iespējas apturēt pārkāpēju ar zīļa palīdzību. Nekavējoties bija ieslēgtas bākugunis un viņi aizbrauca pakaļ, lai apturētu pārkāpēju. Apturot transportlīdzekli, viņš pienāca pie vadītāja /pers. C/, stādījās priekšā, izskaidroja apturēšanas iemeslu un uzrādīja radara mērījumu. Vadītājs bija iepazīstināts ar iespējamo sodu (naudas sods no Ls 80 līdz Ls 100). Vadītājs neatzina savu pārkāpumu. Administratīvā pārkāpuma protokolu sastādīja inspektors Valsts amatpersona. Ziņojumam klāt bija pievienota dienesta automašīnas atrašanās vietas shēma (lietas 24., 25.lapa).

No atkārtotā verificēšanas sertifikāta Nr.E0367V12 redzams, ka mērīšanas līdzeklis radars autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei STALKER – II, Nr.AS 004860 verificēts 2012.gada 3.jūlijā. Sertifikāts derīgs līdz 2013.gada 2.jūlijam (lietas 26.lapa).

No Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Jēkabpils iecirkņa priekšnieka paziņojuma redzams, ka 2012.gada naktī no 4.jūlija uz 5.jūliju jaunākais inspektors Valsts amatpersona un jaunākais inspektors Valsts amatpersona pēc dislokācijas pildīja dienesta pienākumus sabiedriskās kārtības nodrošināšanā un veica ceļu satiksmes uzraudzību, kontrolējot transportlīdzekļa braukšanas ātrumu ar viņu rīcībā esošo radaru STALKER II Nr.AS004860, kas viņiem bija izsniegts uz dienesta pienākumu izpildes laiku (lietas 60.lapa).

Valsts policijas pārstāvis Valsts amatpersona/ Daugavpils tiesas sēdēs paskaidroja, ka /pers. C/ vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta ar lietā esošajiem pierādījumiem – administratīvo protokolu, policijas darbinieku ziņojumiem, notikuma vietas shēmu, radara ierīces mērījumiem (lietas 75.-76., 90.lapa).

Daugavpils tiesas sēdē 2013.gada 8.martā bija nopratināts liecinieks /pers. H/, kurš liecināja, ka /pers. C/ ir viņa paziņa. 2012.gada 5.jūlijā vēlu vakarā viņš kopā ar /pers. C/ brauca no Jēkabpils līdz Rēzeknei. Tā kā bija vēls, viņš uz automašīnas aizmugurējā sēdekļa atpūtās un bija aizmidzis. Piebraucot apdzīvotai vietai „Kūkas" viņš pamodās, jo automašīnai krasi tika samazināts ātrums. Automašīnas ātruma samazināšanu viņš sajuta intuitīvi, automašīnas spidometrā neskatījās, jo no automašīnas aizmugurējā sēdekļa spidometrs nav redzams. Izbraucot cauri apdzīvotai vietai „Kūkas", policijas darbinieku transportlīdzekli un pašus policijas darbiniekus uz ceļa braucamās daļas vai tās apkārtnē viņš neredzēja. /pers. C/ vadītais transportlīdzeklis TOYOTA tika apturēts ārpus apdzīvotās vietas „Kūkas", kad policijas dienesta transportlīdzeklis viņu automašīnai piebrauca no aizmugures. /pers. C/ apturēja automašīnu, jo ieraudzīja, ka aiz automašīnas brauc policijas dienesta automašīna ar ieslēgtām bākugunīm. Pēc transportlīdzekļa apturēšanas pie vadītāja piegāja viens no policijas darbiniekiem un paskaidroja, ka /pers. C/ vadot transportlīdzekli pārsniedza atļauto braukšanas ātrumu. Policijas darbinieks uzrādīja /pers. C/ radara mērījumus. Policijas darbinieki trīs reizes bija pienākuši pie /pers. C/ automašīnas. /pers. C/ saņēma protokolu, kas bija sastādīts par ātruma pārkāpšanu apdzīvotā vietā „Kūkas". Pēc tam, kad /pers. C/ uzrakstīja paskaidrojumu, policijas darbinieki atdeva /pers. C/ dokumentus un viņi aizbrauca (lietas 88.-89.lapa).

No lietas materiāliem redzams, ka /pers. C/ noliedz, ka izdarīja Latvijas APK 149.^{8}Latvijas APK 149.^{8}panta četrpadsmitajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu. Daugavpils tiesas sēdēs 2013.gada 25.februārī un 8.martā /pers. C/ uzaicināja aizstāvi /pers. I/ savu tiesību pārstāvēšanai. /pers. I/ norādīja, ka /pers. C/ vadītais transportlīdzeklis TOYOTA, valsts reģistrācijas numurs /reģ.nr./, nebija apturēts apdzīvotā vietā „Kūkas", bet tika apturēts vismaz septiņus kilometrus ārpus tās. /pers. I/ arī apgalvoja, ka /pers. C/ apdzīvotā vietā „Kūkas" transportlīdzekli vadīja nepārsniedzot ceļa zīmes Nr.518 atļauto ātrumu. Papildus /pers. I/ norādīja, ka administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas brīdī /pers. C/ nebija izskaidrotas viņa procesuālās tiesības un nebija nodrošināta iespēja sniegt paskaidrojumus par notikušo (lietas lapa 72., 74.-75., 84., 87.-88., 90.lapa).

Izvērtējot pārbaudītos pierādījumus to savstarpējā sakarībā, Latgales apgabaltiesa uzskata, ka ar administratīvā pārkāpuma protokola un lēmuma Nr.PD 152910, policijas darbinieku Valsts amatpersona, /pers. E/ ziņojumiem, liecinieka Valsts amatpersona liecībām pirmās instances tiesā, ar atkārtotu verificēšanas sertifikātu Nr.E0367V12 ārpus sapratīgām šaubām ir pierādīts fakts, ka /pers.C/ Protokolā - lēmumā Nr.PD152910 norādītajā laikā un vietā vadot transportlīdzekli TOYOTA, reģistrācijas numurs /reģ.nr./, 518. ceļa zīmes darbības zonā ir pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu no 41 kilometra stundā līdz 50 kilometriem stundā (šajā gadījumā par 42 km/h). Līdz ar to ir nepamatots pirmās instances tiesas tiesneses secinājums par to, ka lietā pastāv pamatotas šaubas par to, vai konkrētajos apstākļos sūdzības iesniedzējs (/pers. C/) patiešām ir pieļāvis administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Latvijas APK 149.^{8}Latvijas APK 149.^{8}panta četrpadsmitajā daļā.

Izvērtējot policijas darbinieku Valsts amatpersona un /pers. E/ ziņojumos norādīto, kā arī liecinieka Valsts amatpersona liecības par notikušā apstākļiem, apelācijas instances tiesa uzskata, ka tās ir ticamas. Latgales apgabaltiesai nav nekāda pamata apšaubīt liecinieka Valsts amatpersona liecības un /pers. E/ ziņojumā norādīto, ka /pers. C/ apdzīvotā vietā „Kūkas" ceļa zīmes Nr.518 „Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā, vadīja transportlīdzekli ar ātrumu 92 km/h. Lai gan policijas darbinieka liecības nav pašas par sevi uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, apelācijas instances tiesas ieskatā policijas darbinieka liecībām par notikumiem, kas risinājušies tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieks ir sniedzis nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi. Konkrētajā gadījumā apgabaltiesas rīcībā nav neviena pierādījuma, kas norādītu uz to, ka minētie policijas darbinieki būtu neobjektīvi vai nekompetenti /pers. C/ administratīvā pārkāpuma konstatēšanā. Lietā nav pierādījumu tam, ka minētie policijas darbinieki būtu ieinteresēti /pers. C/ nepamatotā saukšanā pie administratīvās atbildības. Apelācijas instances tiesa nekonstatē nekādus apstākļus, kuru dēļ būtu pamats uzskatīt, ka policijas darbinieki Valsts amatpersona un /pers. E/ būtu ieinteresēti sniegt nepatiesas liecības.

Izvērtējot /pers. C/ paskaidrojumus par to, ka viņš apdzīvotā vietā brauca ar ātrumu, kas bija ne vairāk kā 50 km/h, Latgales apgabaltiesa šos paskaidrojumus vērtē kā tādus, kas neatbilst lietas faktiskajiem apstākļiem, un, kas ir sniegti nolūkā izvairīties no administratīvās atbildības.

Izvērtējot liecinieka /pers. H/ liecības pirmās instances tiesā, apelācijas instances tiesa uzskata, ka ar minētājām liecībām nevar konstatēt tādus faktus, uz kuru pamata tiesa var noteikt administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību. Proti, šo liecinieku liecības, apelācijas instances tiesas ieskatā, nepierāda to, ka /pers.C/ Protokolā - lēmumā Nr.PD152910 norādītajā laikā un vietā vadot transportlīdzekli TOYOTA, reģistrācijas numurs /reģ.nr./, 518. ceļa zīmes darbības zonā nepārsniedzis atļauto braukšanas

ātrumu. No minētā liecinieka liecībām redzams, ka viņš atrodoties uz mašīnas aizmugurējā sēdekļa atpūtās un bija aizmidzis. Piebraucot apdzīvotai vietai „Kūkas" viņš pamodās, jo automašīna krasi samazināja ātrumu. Automašīnas ātruma samazināšanu viņš sajuta intuitīvi, automašīnas spidometrā neskatījās, jo no automašīnas aizmugurējā sēdekļa spidometrs nav redzams (lietas 88.-89.lapa).

Tas apstāklis, ka /pers. C/ un /pers. H/ braucot ar automašīnu apdzīvotā vietā „Kūkas" neredzēja policijas automašīnu ceļa zīmes 518 „Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā, nedod pamatu izdarīt secinājumu, ka policijas darbinieki neatradās minētās ceļa zīmes darbības zonā. Tas apstāklis, ka mērierīce STALKER II Nr.AS004860 nav aprīkota ar laika kontroli un citu informāciju, bet uzrāda tikai ātruma mērījumu, apelācijas instances tiesas ieskatā nedod pamatu apšaubīt veiktos mērījumus un to attiecināmību uz konkrētu transportlīdzekli. Turklāt, radars STALKER II Nr.AS004860 bija noteiktā kārtībā verificēts un uz pārkāpuma konstatēšanas brīdi bija atzīts par derīgu darbam, ko apliecina atkārtotās verificēšanas sertifikāts Nr.E0367V12. Tas apstāklis, ka transportlīdzeklis, ko vadīja /pers. C/ bija apturēts ārpus apdzīvotas vietas, šajā gadījumā, nepierāda to, ka apdzīvotā vietā tas pārvietojās ar atļauto braukšanas ātrumu. Turklāt, minētais apstāklis izskaidrojams ar to, ka transportlīdzeklis, ko vadīja /pers. C/, brauca ar ievērojamu ātrumu, to uzreiz nebija iespējams apturēt apdzīvotā vietā, tāpēc policijas darbinieki ar ieslēgtām bākugunīm brauca pakaļ /pers. C/ vadītajam transportlīdzeklim.

Latgales apgabaltiesa par nepamatotu atzīst pirmās instances tiesas tiesneses secinājumu par to, ka izskatāmajā lietā /pers. C/ tika liegta iespēja sniegt rakstveida paskaidrojumus par pārkāpumu, atbilstoši Latvijas APK 248.panta ceturtās daļas noteikumiem.

Saskaņā ar Latvijas APK 248.panta ceturtās daļas nosacījumiem, personai, kas izdarījusi pārkāpumu, ir tiesības iesniegt protokolam pievienojamus paskaidrojumus un piezīmes par protokola saturu, kā arī minēt motīvus, kuru dēļ tā atsākas to parakstīt. Apelācijas instances tiesai nav pamata apšaubīt liecinieka Valsts amatpersona liecības pirmās instances tiesā par to, vai viņš jautāja /pers. C/ par nepieciešamību izsniegt atsevišķu veidlapu paskaidrojumu sniegšanai. /pers. C/ uz piedāvājumu atbildēja noraidoši un protokolā ierakstīja savus paskaidrojumus. Liecinieka liecības objektīvi apstiprinās ar lietā esošo informāciju. Administratīvā pārkāpuma protokola un lēmuma Nr.PD 152910 ailē, kur paredzēta vieta parakstam, ar kuru persona apliecina, ka ar protokola saturu ir iepazīstināta un, ka Latvijas APK 260.pantā noteiktās pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesības un pienākumi ir izskaidroti, /pers. C/ pašrocīgi uzrakstīja paskaidrojumu krievu valodā: „Protokolam nepiekrītu pilnībā! Automobilis apturēts par ātruma pārsniegšanu, bet ātrums netika pārsniegts! Radarā nav fiksēts laiks". Protokola ailē, kur paredzēta vieta parakstam, ar kuru persona apliecina, ka protokola eksemplāru ir saņēmusi, /pers. C/ pašrocīgi uzrakstīja paskaidrojumu krievu valodā: „Protokolam nepiekrītu. Manas tiesības netika izskaidrotas. No manas puses pārkāpumu nebija". (lietas 20.lapa). Šādos apstākļos Latgales apgabaltiesa uzskata, ka /pers. C/ pašrocīgi uzrakstot minētos paskaidrojumus administratīvā pārkāpuma protokolā tādējādi sniedza gan savus paskaidrojumus par notikušā apstākļiem, gan piezīmes par administratīvā pārkāpuma protokola saturu.

Latgales apgabaltiesa atzīst par nepamatotu pirmās instances tiesas tiesneses secinājumu, ka izskatāmajā lietā sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu nebija ievērotas Latvijas APK 243.panta prasības. Latvijas APK 243.panta nosaukums „Pierādījumi un pierādīšana". Minētais pants sastāv no sešpadsmit daļām. Pirmās instances tiesas tiesnese izdarot secinājumu par to, ka sastādot administratīvo pārkāpuma protokolu nebija ievērotas Latvijas APK 243.panta prasības, nenorādīja kādas Latvijas APK 243.panta daļas prasības nebija ievērotas.

Latgales apgabaltiesa atzīst par nepamatotu pirmās instances tiesas tiesneses secinājumu, ka pirmās instances tiesas sēdē liecinieks Valsts amatpersona atzina, ka procesuālās tiesības protokolā sastādīšanas brīdī /pers. C/ netika izskaidrotas. Liecinieks Valsts amatpersona bija pratināts Daugavpils tiesas sēdē 2013.gada 8.martā. Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{10}Latvijas APK 289.^{10}panta pirmās daļas noteikumiem katrā tiesas sēdē raksta tiesas sēdes protokolu. Minētajā protokolā saskaņā ar Latvijas APK 289.^{10}Latvijas APK 289.^{10}panta otrās daļas 8.punktu ir jānorāda administratīvā pārkāpuma lietas dalībnieku paskaidrojumus, liecinieku un cietušo liecības. Pārbaudot Daugavpils tiesas sēdes 2013.gada 8.marta protokolu apelācijas instances tiesa konstatē, ka liecinieks Valsts amatpersona nekad nav liecinājis, ka sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu procesuālās tiesības /pers. C/ netika izskaidrotas. Tiesas sēdē Valsts amatpersona vairākas reizes atkārtoja to, ka neatceras vai viņš izskaidroja /pers. C/ procesuālās tiesības un pienākumus, iespējams to darīja otrs policijas darbinieks - /pers. E/ (lietas 89.-90.lapa). Turklāt, /pers. C/ rīcība saņemot administratīvā pārkāpuma protokolu un noteiktā kārtībā pārsūdzot administratīvā pārkāpuma lietā pieņemto lēmumu norāda uz to, ka Latvijas APK 260.pantā norādītās tiesības viņam bija zināmas.

Ņemot vērā minēto Latgales apgabaltiesa nekonstatē administratīvā pārkāpuma protokola un lēmuma Nr.PD 152910 neatbilstību Latvijas APK 248. un 260.panta prasībām.

Ņemot vērā minēto, Latgales apgabaltiesa atzīst, ka /pers. C/ ir saucams pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.^{8}Latvijas APK 149.^{8} panta četrpadsmitās daļas.

Latvijas APK 32.pantā noteikts, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. No lietas materiāliem redzams, ka 2012.gada 12.martā /pers. C/ bija saukts pie administratīvās atbildības, par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kas paredzēts Latvijas APK 149.^{5}Latvijas APK 149.^{5}panta astotās daļas (braukšanas ātruma neievērošana) un sodīts ar naudas sodu Ls 20 apmērā (lietas 25.lapa). Apelācijas instances tiesa nekonstatē /pers. C/ atbildību mīkstinošus apstākļus. Ņemot vērā to, ka /pers. C/ gada laika atkārtoti izdarīja pārkāpumu, kas bija saistīts ar braukšanas ātruma neievērošanu, apelācijas instances tiesa uzskata, ka lietā ir konstatējams Latvijas APK 34.panta pirmās daļas 2.punktā norādītais apstāklis, kas pastiprina atbildību par administratīvo pārkāpumu. No Latvijas APK 149.^{8}Latvijas APK 149.^{8}panta četrpadsmitās daļas sankcijas redzams, ka par minētā pārkāpuma izdarīšanu uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no astoņdesmit līdz simts latiem. Ņemot vērā minēto Latgales apgabaltiesa uzskata, ka /pers. C/ par Latvijas APK 149.^{8}Latvijas APK 149.^{8}panta četrpadsmitajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu ir piemērojams naudas sods Ls 90 (deviņdesmit) apmērā. Šāds sods apelācijas instances tiesas ieskatā ir samērīgs un pārkāpumam atbilstošs.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12}panta otrās daļas 3.punktu, 289.$^{223.punktu,}$ 289.^{22}pantu Latgales apgabaltiesa

n o s p r i e d a

atcelt Daugavpils tiesas tiesneses 2013.gada 18.marta spriedumu.

Konstatēt, ka /pers. C/, personas kods /personas kods/, ir vainīgs administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{8}panta četrpadsmitajā daļā. /pers. C/, personas kods /personas kods/, par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{8}panta četrpadsmitajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu piemērot naudas sodu Ls 90 (deviņdesmit) apmērā.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā 2013.gada 2.septembrī.

Tiesnesis - referents I.Raciņš

Tiesneses D.Skudra

V.Lohova